

d-day

április 9.
petőfi csarnok

a dedikálás napja

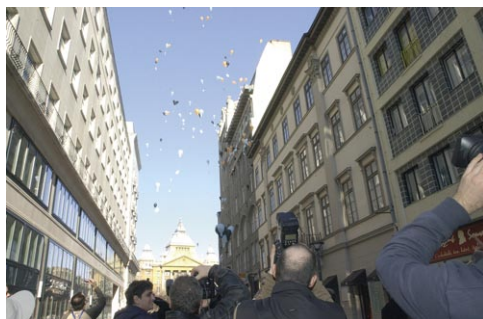

www.egyuttazeneert.hu

A zenészek összefogása

idén is a műfajok legszélesebb skáláját lefedi, olyannyira, hogy most már nem csak a könnyűzenészek, de a jazz, a world music és a komolyzene képviselői közül is rengetegen csatlakoztak az akcióhoz, mely március 7-én, az MCD Könyv- és Zeneáruházban vette kezdetét.

A megjelent nagyszámú előadóművész összesen 300 db lufit engedett föl a levegőbe, melyek mindegyikéhez egy „Együtt a Zenéért” kártya van hozzákötve. Ezek a lufik szállnak a levegőben, valahol az ország fölött, majd egyszer csak valahol lepotyannak. Aki megtalál egyet, és követi a kártyán olvasható útmutatást, vagyis elhozza a kártyát a D-Day-re, a Dedikálás Napjára, 100 ezer forint értékű CD-ajándéksomagot nyerhet!

Mindannyian Együtt a zenéért:

**PRO
ART**
SZÖVETSÉG A SZERZŐI JOGOKÉRT

**PETŐFI
CSARNOK**
NAGYSZERESSÉGI

flyerz

**Idea
PRODUKCIÓ**

Köszöntjük az olvasókat – és a zenerajongókat!

A tavaly őszi nagy sikerrel és több ezer látogatóval zárult D-Day után az előadók és az akció támogató és Koordináló ProArt – Szövetség a Szerzői Jogokért szervezet tökéletesen egyetértettek: ezt a kezdeményezést feltétlenül érdemes folytatnunk. Olyannyira, hogy a tavaszi megmozdulásnak már hagyományteremtő célja is van: évente kétszer, tavasszal és ősszel készülünk megrendezni a Dedikálás Napját, ősztől már nem kizárólag Budapesten... A hagyományteremtés egyik pillére természetesen maga a hagyomány: így az Együtt a Zenéért kampány - csakúgy, mint tavaly - idén is sok-sok hazai előadó részvételével indult útjára. A művészek közösen kérik rajongóikat, Benneteket, tiszteljétek meg munkájukat, erőfeszítéseiket azzal, hogy a zenét legális forrásból szerzitek be – hiszen csak így van esély arra, hogy a ZENE életben maradjon.

Kiadványunkban szeretnénk közelebbről is bemutatni néhány ismert vagy feltörekvő előadót, szerzőt, grafikusot, akiknek munkája elengedhetetlen ahhoz, hogy megszülessen egy lemez, s akiknek ez jelenti egyben a megélhetésüket is. Ők is ott lesznek a Dedikálás Napján, ahová Téged is nagy szeretettel várunk.

A „D-Day” április 9-én, vasárnap, a Petőfi Csarnokban kerül megrendezésre. Az Országgyűlési választások napján, miután ki-ki saját belátása szerint szavazott vagy nem szavazott, politikai gondolkodástól függetlenül, együtt, kedvenc előadóink társaságában tölthetünk el egy kellemes vasárnapot. A D-Day mottója épp ezért: Válaszd a zenét!

Aki ezen a napon valóban a zenét választja, különleges, akusztikus produkciókat láthat kedvenceitől, találkozhat, beszélgethet velük, s természetesen aláírást is szerezhethetőlük. Bármilyen tárgyra, de dedikáló kártyák is készülnek kifejezetten az eseményre, és persze kaphatók lesznek az előadók lemezei is. Természetesen nem csak azoké, akik megjelennek az eseményen: minden hazai és külföldi CD-hez egyaránt hatalmas kedvezménnyel, nagykereskedelmi áron jut hozzá minden vásárló, aki eljön a D-Day-re, a Dedikálás Napjára.

Találkozunk április 9-én, a Petőfi Csarnokban!

Szűts László - Elnök

Jeszenszky Zsolt - PR manager

HOOLIGANS

Az egykori Ramses zenekar, majd a Dance együttes gerincét alkotó három srác, Csipa, Endi és Tibi a Love zenekar basszusgitárosával, Norbival kiegészülve lépett a „huligánság” útjára.

Rengeteg munka, fellépés, siker és kudarc jellemezte pályafutásukat, de egyben mindig biztosak voltak: ők ezt szeretik csinálni, ez az életük, s semmi sem szegheti kedvüket abban, hogy kenyerüket zenészként keressék, s egész életüket ennek szellemében élik.

A kitarás, az eltökéltség meghozta gyümölcsét: nőtt a rajongótábor, egyre többen figyeltek föl a négy vagány, de mindvégig közvetlen és barátságos srácra és zenéjükre. Az igazi, „ős-rajongók” polcairól nem hiányozhat első két lemezük, a „Nem hall, nem lát, nem beszél”, és a „Mesét, álmot, mámort”, de „Kánaán” című albumuk dalai már a rádiókban is megszólaltak. A nagy áttörést a „Szenzáció” hozta, mellyel elnyerték az év hazai modern rock albumának járó Fonogram díjat, a „Királylány” pedig az év dala kategóriában bizonyult győztesnek.

2004 tehát a Hooligans éve volt, és a siker azóta is töretlen: a csapat március 11-én dupla koncertet adott a Petőfi Csarnokban. A jegyek olyan gyorsan elfogytak, hogy aznap estére még egy teljes fellépést vállaltak a fiúk annak érdekében, hogy egyetlen rajongójuk se maradjon kívül.

A koncertek mellett az újabb lemezek készítése is nagyon fontos a srácoknak: eddigi öt megjelent lemezükön túl még sok-sok továbbit szeretnének alkotni azok számára, akik kedvelik a zenéjüket,

s így mind számukra, mind a rajongók számára fontos, hogy valóban legyen is lehetőségük újabb lemezeket készíteni.

Endi ezzel kapcsolatban a következőket mondta az idei „Együtt a Zenéért” kampányt megnyitó eseményen:

„Tudom, hogy az embernek sokszor nincs pénze minden CD-t megvenni, nekem sem volt, hiába szerettem sok-sok zenekart, vidéki kis s**rháziként sokszor nem tudtam megvenni a lemezeiket. De most sincs ez másként: el kell döntenem, kiket szeretek a legjobban, hiszen nekem is vannak nagy kedvenceim, és mint igazi rajongó, úgy érzem, az ő albumaik egyszerűen meg kell, hogy legyenek. Tudom, hogy ha nem fogynak a lemezeik, akkor nem lesz lehetőségük újat csinálni – mint ahogy nekünk sem. Ha nincs új lemez, akkor nincsenek új dalok, s nem tudunk mit játszani a közönségünknek a koncerteken sem. Ezért kérünk mindenkit, összes zenész barátunkkal közösen, hogy legális úton jussatok hozzá a zenéhez.”

A fiúk április 9-én egy különleges, akusztikus hangszerelésben előadott dallal ajándékozzák meg rajongóikat.

UNIQUE

1997-ben alakult a háromtagú, modern elektronikus popzenét játszó Unique, a hazai könnyűzenei színtér egyik valóban egyedi és különleges formációja. Ádám és Zsolt már gimnazista korukban játszottak együtt, de közös zenei elképzeléseik igazán Gabi színre lépésével váltak valóra és jutottak el a közönséghez. Mind bemutatkozó lemezükön („Úttalan utakon”), mind az ezt követő „Mozaik” című albumon kellemes, táncolható, de mégis minőségi, a nemzetközi zenei világban is helytálló, korszerűnek számító muzsikát produkáltak, amit aztán 2004 végén a Petőfi Csarnokban, a „Mozaik Nagykoncert” keretében telt ház előtt is bemutattak, mely előadás anyagából koncertalbum is született. A „Mi van a nevedben” című dalukhoz 2000-ben, valamint a Mozaik c. számhoz 2003-ban elkészült videoklipek sokak szerint a magyar klipgyártás történetének eddigi legjobb darabjai, bizonyítván, hogy a Unique minden területen a maximális minőségre törekszik.

„Ahhoz, hogy egy zene elkészüljön, sok-sok profi hangszerre van szükség, ami mind komoly tétel egy előadó zsebéből. S hogy a dal a közönséghez is eljusson, videoklipet kell hozzá forgatni, amelyet ha ugyanazzal a profi hozzáállással, ugyanolyan magas színvonalon akarunk elkészíteni, mint a zenét, szintén komoly költségeket jelent”, vezet be minket Ádám egy próba alkalmával a zenekészítés kulisszái mögé.

„Ha a zeneszerető közönség szeretné, hogy kedvenc előadója a jövőben is tudjon alkotni, fontos,

hogy ismerje el munkáját, az általa készített zenét szerezzze be legális úton. Ezzel már maga is tett azért, hogy az előadó megéljen a zenéből, s tovább dolgozhasson”, teszi hozzá Gabi.

„A zene az ugyanúgy egy termék, mint bármi, amit a boltban vásárolunk. Mivel a boltban általában pénzért veszünk dolgokat, azt gondolom, hogy a zene is megérdemli ugyanezt. Persze a neten sokféleképpen hozzá lehet jutni a zenéhez illegálisan is, ezt tudjuk, de ugye tejet vagy kenyeret mégsem tudunk letölteni...?”, fűzi hozzá Zsolt.

A Unique legújabb dala, az „Én” épp az egyik legnépszerűbb hazai felvétel a Viva televízióban, s az együttes folyamatosan megújuló zenei világából újabb ízelítőt kaphatunk a D-Day-en, ahol újszerű színpadképpel is bemutatkozik a csapat.

Tavasszal megjelenő új, „Másvilág” című nagy-lemezük a rendezvényen már kapható lesz, így a rajongók a helyszínen elsőként juthatnak hozzá, ráadásul dedikálva!

BARBARÓ ATTILA

Attilát a rajongók elsősorban a Junkies és a Zorall együttesekből ismerhetik, de emellett játszik a Ramones Mania és a Macskajaj nevű csapatokban is. Igazi örökmozgó, akinek élete a zene: dal-szerzőként és szövegíróként is folyamatosan tevékenykedik. „Hat évesen kezdtem zongorázni, amire még a szüleim irattak be. A gitárt már magamtól fogtam kézbe, 12 éves koromban. Az első akkordok elsajátítása után rögtön meg is születtek az első dalszerzemény-kísérletek. 16 évesen kerültem bele életem első zenekarába (T-Boys), melyben már a dalok túlnyomó részét én írtam”, emlékezik vissza gyerekkorára.

1993-ban állt össze a Junkies, ahol a zeneszerzés általában közös munka, a szövegek többségéért viszont Attila a felelős. Nyers, őszinte és szókimondó, de remekül megírt és rímekbe foglalt szövegeire nem véletlen, hogy egyre többen figyeltek, így az utóbbi években olyan előadók is rendszeresen felkérlik, mint a Bomber, Kalapács József, a Hard vagy a Depresszió. Utóbbi együttessel közös dalt is készítettek, „Nem akarok elszakadni” címmel, mely nagy sikerrel forgott a Viva televízióban, majd a Fonogram díjátadó gálán élőben is előadták. A Junkies két másik tagjával, Szekeres Andrissal és Bonyhádi Bálinttal is írnak közösen szövegeket – például a Hooligans „Királylány”-ának szövege is a nevükhöz fűződik. De mielőtt bárki azt gondolná, hogy csak a rockerek vevők frappánsan megfogalmazott szófurdalataikra, íme néhány további példa: Tóth Gabi, Dukai Regina, Gáspár Laci.

Attila zenészként, zeneszerzőként, szövegíróként tehát egyaránt aktív – ez a munkája, ez az élete. „Talán sikeresnek mondhatom magam, mert lehetőségem van azt csinálni, amit szeretek, és szerencsés is vagyok, hiszen ebből élek. De fontos, hogy mindenki tisztában legyen vele: a zenész, a szerző is csak akkor tud hosszú távon dolgozni, ha idejét a zenének szentelheti, és ebből tud megélni. Remélem, még sok új dalt lesz lehetőségem írni a közönség számára, s ebben a közönség, a rajongók is segíteni fognak...”

NOX

Napjaink talán legnépszerűbb hazai popcsapata, a Nox 2001-ben alakult, akkor még három taggal. A hagyományos magyar népdalokat modern, elektronikus zenei környezetbe ágyazó első lemez („Örökség”) után Szilvi és Tomi 2003-tól kettesben és saját dalokkal bővölte a közönséget.

A 2005-ös „Ragyogás” nagylemez anyagát bemutató országos koncertturnén, nagyszabású, látványos produkcióval rajongók ezrei számára jelentenek csodálatos élményt (2005-ben a show-t kb. 250.000 ember látta), nagyszerű kikapcsolódást, bebizonyítván: a jó zene és a színvonalas, minőségi produkció segítségével Magyarországon is helyt tud állni, sikeresen tud koncertezni egy olyan csapat,

amely ezért keményen megdolgozik. 2005-ben egész Európa megismerhette őket, amikor Kijevben, az Eurovíziós Dalfesztivál döntőjében ők képviselték Magyarországot, s adták elő „Forogj, világ!” című dalukat több tízmillió néző előtt. Az idei Fonogram díjátadó gálán pedig átvehették az év hazai pop albumának szóló díját és elismerést, a közönség nagy tapsa közepette.

Eddig két arany („Örökség”, „Karácsony”) egy platina („Bűvölet”) és egy dupla platina „Ragyogás”) lemezzel büszkélkedhetnek. A sikeres, jó lemezek jelentik számukra a folytatás zálogát is: az újabb és

újabb jó dalok, közkedvelt slágerek újabb koncerteket eredményeznek, újabb lehetőségeket arra, hogy a közönség továbbra is élvezhesse a Nox zenéjét és látványos műsorát. „Minden előadó rengeteget dolgozik azért, hogy amit Nektek ad, az profi, az érték legyen, és a maximumot tudja nyújtani azért, hogy ti jól érezzétek magatokat”, nyilatkozta Szilvi épp egy koncert főpróbája közepette. „Amikor illegálisan juttok hozzá egy zenéhez, „veszi át Tomi a szót, „kérjük, gondoljatok bele, hány ember

munkája van mögötte, hány ember dolgozik azon, hogy mind a lemez, mind a koncert a lehető legjobb legyen. Kérünk benneteket, ha szeretitek a zenét, csakis legális forrásból szerezzétek azt be.” „Ezzel is-

meritek el a legjobban a mi munkánkat is, amit köszönünk szépen”, teszi hozzá végül Szilvi.

Aki pedig Szilvitől egy egészen különleges, zongorakisérettel előadott, egyetlen alkalomra szóló produkciót szeretne látni – s ki ne lenne így – várjuk április 9-én, a Dedikálás Napján a Petőfi Csarnokban!

Az Együtt a Zenéért akció és a D-Day támogatója és koordinátora a

PROGRAM

Mi is az a ProArt? Mi is az a szerzői jog?

A ProArt-ot a Magyarországon működő öt közös jogkezelő szervezet, a Szerzői Jogvédő Iroda Egyesület (Artisjus), az Előadóművészi Jogvédő Iroda (EJI), a Filmszerzők és Előállítók Szerzői Jogvédő Egyesülete (Filmjus), a Vizuális Művészek Közös Jogkezelő Társasága Egyesület (Hungart) és a Magyar Hangfelvételi Szövetsége (MAHASZ) alapította 2004-ben.

A „szerzői jog” lényege

Mindannyian tisztában vagyunk vele, hogy mikor a cipész elkészíti a cipőt, a pék megsüti a kenyeret, az autógyárból kigördül az új jármű; egy termék született, melyet valaki(k)nek a munkája hozott létre, s amiért nekünk, vevőknek fizetnünk kell, hiszen ez biztosítja a megélhetést mindazok számára, akik a terméket létrehozták. A szellemi alkotások (zenék, filmek, grafikák, stb.) ugyanígy termékek; az őket létrehozó alkotók munkájából születnek meg, s ezeket a műveket, illetve alkotóikat védik az ún. szerzői és ehhez kapcsolódó jogok.

A technikai fejlődés, az újabb és újabb eszközök és felhasználási formák kétségkívül sok-sok hasznos, korábban ismeretlen lehetőséggel szolgálnak a felhasználók, a közönség számára. Egyre több zenét, filmet élvezhetünk, egyre gyorsabban, könnyebben, kényelmesebben juthatunk hozzá a mások által létrehozott szellemi alkotásokhoz. Sajnos ugyanez a technikai fejlődés teszi lehetővé az illegális felhasználások elterjedését is: ilyen esetekben a közönség úgy jut hozzá az alkotók munkájához, úgy „használja”, élvezi azt, hogy ezek az alkotók semmilyen ellenszolgáltatásban nem részesülnek, munkájukért nem kapnak fizetséget. Ennek hosszú távú következménye pedig az, hogy a művészek nem tudnak megélni abból, hogy minket szórakoztatnak, számunkra műalkotásokat készítenek. Kénytelenek lesznek más megélhetést keresni, s megszűnik kedvenc együttesünk, nem lesznek új zenék, filmek, stb.

Hogy ez ne forduljon elő, s továbbra is tudjunk újabb és újabb szellemi alkotásokat élvezni, szükség van a szerzői jogok hatékony védelmére, s ezt a célt hivatott szolgálni a ProArt.

A szervezet egyrészt a jog és a törvény eszközeivel, a hatóságokkal együttműködve igyekszik megakadályozni a szellemi alkotások üzletszerű illegális felhasználását. Megállítani a film- és CD-kalózkodást, s mindazokat akik bármilyen formában - akár az Internet-en – más alkotók műveit úgy használják fel, hogy nem kérnek rá engedélyt, ráadásul sok esetben ők még pénzt is keresnek ezzel, miközben maguk az alkotók viszont nem!

Másrészt a ProArt igyekszik felvilágosítani a közönséget, így itt és most a Kedves Olvasót is, mennyire fontos, hogy tiszteljük a szellemi termékek alkotóit, legyünk tisztában a szerzői jog alapjaival, de leginkább azzal, hogy a művészet – s ezen belül a zene – életben maradásának elengedhetetlen feltétele, hogy az alkotók munkájukért ellenszolgáltatást kapjanak.

Nem kell azonban ehhez sem jogvédőnek, sem jogásznak lenni: mindannyian tehetünk valamit a művészetért azzal, ha a műveket – így a zenét is – legális forrásból szerezzük be.

Köszönjük Neked is, hogy így teszel, s ezzel támogatsz kedvenc előadódodat, a Zenét és a Művészetet. Várunk Téged is április 9-én, a Petőfi Csarnokban.

D-Day, a Dedikálás Napja, ahol az egész napot a sztárokkal töltheted!

Közönségtalálkozók, színpadi beszélgetések a teljes magyar zenei élet közreműködésével. A Te kedvenced is ott lesz!

Együtt a zenéért - együtt a művészekkel

Különleges, csak erre az alkalomra készülő élő produkciók kedvenc előadóditól. Minden magyar és külföldi, könnyű és komolyzenei CD nagykereskedelmi áron - a tavalyi D-Day árainál is olcsóbban!

2006. április 9., délelőtt 10 órától este 6-ig

A részletes programról, az összes részt vevő előadóról, valamint a színpadi beszélgetések, a fellépések és a dedikálások pontos időpontjairól folyamatosan értesülhetsz a www.egyuttazeneert.hu weboldalon!

Válaszd a zenét!

PAVLOVITS DÁVID

Az „Együtt a Zenéért” kampányban az idén számos klasszikus- és jazz-zenész is részt vesz, hangsúlyozva, hogy nem csupán az aktuális könnyűzenei műfajok előadóit, de bizony a jazz-és klasszikus-zenészek művészetét is veszélyeztetni az illegális zenefelhasználás.

Pavlovits Dávid gitárművész a klasszikus zenészek között elsőként adta nevét közös kampányunkhoz. Az 1973-ban Szegeden született művész viszonylag későn, 17 éves korában kezdett el gitározni és zongorázni, de három évvel később már nemzetközi gitárversenyen nyert díjat Lengyelországban, majd rá két évre megnyerte az Esztergomi Nemzetközi Gitárversenyt... Első, saját műveket és átiratokat bemutató CD-je 2000-ben jelent meg, amelyet a Gramofon magazin kritikusa szerint “gazdag fantázia, kivételes formaérzék és karakterizálókészség” jellemez.

Carnegie Hall 2005 - November

„Azt tette, amit minden kitűnő muzikus: a hang szépségével, a zene kifejezőerejével teljesen lenyűgözött; elterelte a figyelmet a technikáról oda, ahol ujjai a gitár nyakán szinte eltűntek, és sokkal inkább azt a képzetet keltették, mintha különös víz alatti lények a tengerfenék felett ugrádoznának”

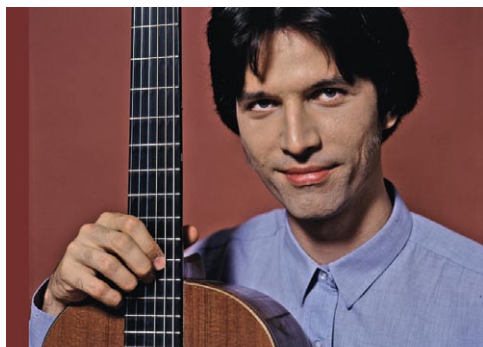
(Classical Guitar Magazine, 2005.)

Dávid rendszeresen fellép Európában, a volt szovjet államokban, és az amerikai kontinensen. 2005. november 2-án a New York-i Carnegie Hall-ban is fellépett, ahol előadóként és zeneszerzőként

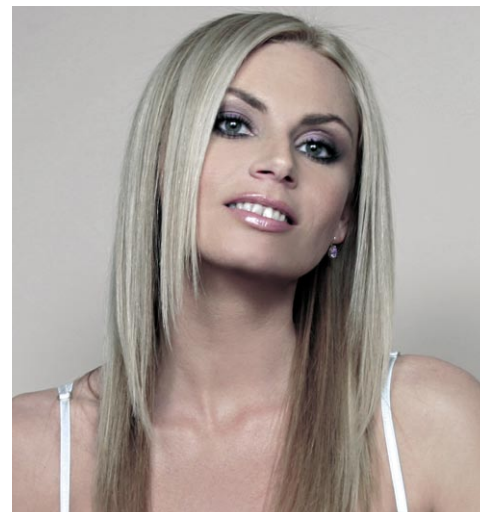
is hatalmas sikerrel mutatkozott be. Produkcióját – Bach- és Mozart-fantáziák, valamint egy virtuóz 20. századi darab mellett saját szerzeményeit is játszotta – a közönség ovációval fogadta, és a hangverseny végén állva tapsolt. A kitűnő akusztikájáról híres Weill Recital teremben két ráadást játszott zongorán is. További hat szólókoncertet adott az USA és Kanada más városaiban, közben a Manhattan School of Music-ban mesterkurzust is tartott.

1999 óta a Szegedi Tudományegyetem Zeneművészeti Karának kinevezett tanára. Ugyanebben az évben alapította a Szegedi Nemzetközi Gitárfesztivált, melynek azóta művészeti vezetője.

2006. április 9-én, a Petőfi Csarnok színpadán rövid ízelítőt ad koncertjeinek hangulatából az „Együtt a zenéért” kampány keretein belül.

SZABÓ ÁGI

Bár a fotóról ítélve az ember akár sztárenekesnőnek is gondolhatná, s hajlamos lenne azonnal rajongójává válni, Szabó Ági mégis a háttérből, „láthatatlanul” szereti elbűvölni a közönséget: ő ugyanis az egyik legkeresettebb szövegíró a magyar popszakmában.

Pedig eleinte csak titokban írogatta a szövegeket a „kamu angollal” fölénekelt demokra, míg végre kiderült, milyen képességek szunnyadnak benne. Első „hivatalos” munkái tíz évvel ezelőtt születtek, amikor is egy Popper Péternek (no, nem a pszichológusnak, hanem az egykori Step-tagnak) „véletlenül” írott néhány sorból prozódiailag tökéletes dalszöveg lett, ráadásul nem is egy, hanem majdnem egy egész szólólemeznyi...

Azóta összesen vagy nyolcvan előadóval dolgozott együtt, akik közül ha kedvenceket kell felsorolni,

Ági bizony nagy gondban van. „United, Auth Csilla, Cserhádi Zsuzsa, Zsédényi Adrienn, Crystal, Tóth Vera, Unisex, Szekeres Adrien, hú, a végtelenségig kéne sorolni, mindenki egyformán kedves és fontos nekem.”

De a kedvenc dalaival sem könnyebb a helyzet: Késérő méz, Mindhalálig mellettem, Motel, Amíg csak élek, Futok a szívem után, Jég a tűzben, Szeress most, a Jóban-rosszban sorozat főcím dala – hogy csak néhányat említsünk legismertebb munkái közül.

„A szövegek általában úgy készülnek, hogy kapok egy kész zenei alapot, amire az énekdallam vagy halandzsával van fölénekelve, vagy valamilyen, a többitől elütő jellegzetes hangszínnel van feljátszva. Sokszor néhány szóban a zeneszerző vagy az előadó elmondja, hogy milyen témát képzel a dalhoz, de a zene hangulata is általában meghatározó.”

Ági számára a szövegírás jelenti a mindennapokat, az érzések kifejezését, de egyben a munkát is. „Van, amikor rengeteg felkérést kapok egyszerre, de van olyan is, hogy épp pangás van a piacon. Az előadóknak akkor van szükségük dalokra, szövegekre, ha tudnak lemezt készíteni, ami bizony manapság igen költséges vállalkozás. Ha a zenét, a zenészek munkáját senki sem fizeti meg, akkor egyszerűen nem éri meg sem lemezt készíteni, sem dalokat írni. Bizom benne, hogy a közönség is tisztában van ezzel, és még sok-sok jó énekes, zenekar fog megkeresni, s lehetőségem lesz nekik szövegeket írni.”

NAGY PÉTER

1977-ben diplomázott a Magyar Iparművészeti Főiskolán, s azóta szabadúszóként dolgozik. Kezdetben a grafikai tervezés számos területébe belekóstolt, készített filmplakátot, könyvborítót, prospektusokat, stb., majd pár év múlva Finta József ajánlására bekerült a z MHV (Hungaroton) lemezborító tervezői közé.

Itt jóval több, mint 100 borítót készített, mind komoly- mind könnyűzenei lemezekhez, s többször megnyerte az év komolyzenei lemezborítója címet. Nevéhez fűződnek a Hungária együttes lemezborítói, melyek közül számára az Aréna a legkedvesebb. Elmondása szerint „Ez teljes egészében kézimunka, stílusa a kései 'magyar rock'n roll'-t idézi.”

A kilenc-tíz évi lemezgyári tevékenységet két kemény év Los Angeles-i tartózkodás követte, ahol egy évet a CBS (azóta Sony Music) lemeztársaság művészeti osztályánál („art department”) töltött.

„A rendszerváltás évében nagy örömmel költöztünk haza, és lényegében ott folytattam, ahol abbahagytam. Az azóta eltelt évek alatt az új ambíciók és a kezdeti lelkesedés alábbhagyott, mint tudjuk minden megváltozott. Megszűnt az LP (aminek mérete kitérő grafikai felület), a CD felülete jóval kevesebb lehetőséget ad. A kézi munkát a gép váltotta fel, amelyhez Amerikából hazatérve egy Apple Macintosh-t hoztam magammal. A Hungaroton összezsugorodott és manapság a komolyzene kiadására összpontosít. A vállalathoz fűződő viszonyom továbbra is baráti, számos komolyzenei borítót készítek nekik, ezen kívül

számomra fontos az eddig 16 lemezből álló: „Hungarian Jazz History” című sorozat is.”

Munkái közül ismerősek lehetnek még Marót Viki és a Nova Kultúrzenekar borítói, valamint Laux József utolsó három lemeze. És persze napjaink egyik legnépszerűbb csapata, a Nox évről-évre alakuló arculata is Nagy Péter keze nyomát viseli, csakúgy, mint az ebbe illeszkedő borítók: utolsóként a „Ragyogás”.

RAKONCZAI VIKTOR

13 éves korában kezdett zongorázni tanulni Esze Jenőnél, s négy év szorgalmas gyakorlás után már a tanár urat helyettesítette - mint zongorista - különböző elegáns rendezvényeken, ahol az örökzöldektől a jazz-standardig minden stílusú zenét kellett játszani. Sok esetben azért nem vállalt el fellépést, mert még nem töltötte be a 18. életévét.

1994-ben kapta az első zenekari felkérést St. Martintól, akivel 3 éven keresztül zenélt, majd 1997-től a VIP együttesben folytatta pályafutását, amelynek eredményeként több aranylemez került szobája falára. A 97-es dublini Eurovíziós Dalfesztiválon Magyarországot képviselték, saját szerzeményével, a „Miért kell hogy elmenj” című dallal. Az angol közönség a harmadik helyre szavazta a produkciót. 2001-ben a VIP búcsúkoncertje után az R-PORT együttesben folytatta énekesi karrierjét, de mindezek mellett már egyre több hazai előadónak írt, hangszerelt dalokat, majd mint zenei producer is megcsillogtatta tehetségét Zsédényi Adrienn nagyszerű albumain. S persze az énekesnő legnagyobb slágerei is a nevéhez fűződnek: „Motel”, „Új Hold”, s még sorolhatnánk. Dolgozott a Unique, a TNT együttesekkel, Beryvel, Tunyogi Orsival, Csonka Andrással, Hevesi Tamással, Zoltán Erikával is, s ő hangszerelte az Operett-színház „Szépség és a Szörnyeteg” című musicaljének főcímdalát.

Viktor készítette a „Csudafilm” teljes zenei anyagát, többek között a „Mindhalálig mellettem” című nagyszerű dalt Zsédényi Adrienn előadásában,

de a „Tibor vagyok, de hódítani akarok” filmzenei anyagának is ő volt a producere. Sőt, bátyjával, Imrével együtt felkérést kapott a magyar labdarúgó válogatott hivatalos dalának megírására is.

Az év zeneszerzőjeként 2004-ben Artisjus-díjat, 2005-ben pedig Emerton-díjat vehetett át. Legújabb felfedezettje Lola, akinek „Hallja meg a világ” című dala mostanság a rádiók egyik kedvence. Rakonczi Viktor hosszú évek kemény munkájával vált sikeres előadóvá, szerzővé, s folyamatosan újabb és újabb kihívásokat állít maga elé. „Számomra mindig öröm egy újabb feladat, s lelkesen állok neki. De fontosnak érzem, hogy a közönség, a hallgatók tisztában legyenek vele: mi zenészek azért dolgozunk, hogy nekik valamit adni tudjunk. Cserébe pusztán annyit kérünk: ha tetszik, amit csinálunk, tiszteljék meg munkánkat azzal, hogy legális forrásból jutnak hozzá – úgy ahogy azt én is teszem, hiszen nekem is vannak nagy kedvenceim, akiknek a lemezei ott sorakoznak a polcomon.”

No, de ki is az a Tibor? És kik állnak mögötte?

Valószínű, hogy a „Tibor vagyok, de hódítani akarok” címszereplőjét, Fancsikai Pétert, vagy akár a film további színészeit, Gregor Bernadettől Gesztesi Károlyig, keveseknek kell bemutatni. Bizonyára kevésbé cseng ismerősen a többi, a vásznon nem látható alkotó neve: Fonyó Gergely rendező, Kálomista Gábor producer, Márton Balázs operatőr, Divinyi Réka forgatókönyvíró, és még nagyon sokan mások. Vágó, fővilágosító, sminkes, sofőr, asszisztens – s még nagyon sok olyan foglalkozást, munkakört lehetne felsorolni, amelyek egy film elkészültében szerepet játszanak, s amely munkákat mind-mind olyanok végzik, akiknek ez a munka egyben megélhetés is. A film sikere a garancia arra, hogy az alkotók tudnak újabb filmet készíteni, s ezáltal ismét munkát adni sok-sok további közreműködőnek. A siker pedig nem csak erkölcsileg fontos, hanem az alkotók is a filmforgalmazásból (mozijegy eladások, DVD-kölcsönzés vagy vásárlás, stb.) származó bevételeknek köszönhetően jutnak munkájukért jövedelemhez, s így nyílik lehetőségük a jövőben is szórakoztatni a közönséget.

S hogy milyen munkák zajlanak a háttérben, amit a nézők sosem látnak, mi minden történik egy forgatáson ahhoz, hogy a végén megszülessen maga a film?

A kaszkadőr egy dobozokkal és liszttel bélelt cementkonténerbe ugrik, a technikus egy olyan szerkezetet épít, és szerel a főszereplő nadrágjára, amit ha megnyom, mindenkit lespriccel a környékén,

no meg persze arany vibrátorért is végig kellett járni a szexboltokat...

Öröndetes, hogy az utóbbi év jó néhány sikeres, szórakoztató, népszerű magyar filmmel ajándékozta meg a mozilátogatókat, hisz itt volt még a „Csak szex”, a „Kútfejek”, a „Micsoda nő ez a férfi”, s még sorolhatnánk nemcsak a tavalyi év, de mind a régmúlt, mind az elmúlt néhány esztendő hazai filmes alkotásait. Az alkotók, szereplők, közreműködők kitaró, kemény munkája nélkül egyik sem születhetett volna meg.

A „Tibor vagyok, de hódítani akarok” alkotói, szereplői közül többen (például Gregor Bernadett is!) ott lesznek április 9-én, a Petőfi Csarnokban, a Dedikálás Napján. Várunk Téged is!

d-day

a dedikálás napja
2006. április 9.

[🎵 összefogás](#) [🎵 előadók](#) [🎵 d-day](#) [🎵 csatlakozz!](#) [🎵 videók](#) [🎵 ingyen karkötő](#)

ÖSSZEFOGÁS

A tavaly ősszel nagy sikerrel és több ezer látogatóval zárult D-Day után az előadók és az akciót támogató és koordináló **ProArt** - Szövetség a Szerzői Jogokért szervezet tökéletesen egyetértettek: ezt a kezdeményezést feltétlenül érdemes folytatni. Olyannyira, hogy a tavaszi megmozdulásnak már hagyományteremtő célja is van: a ProArt évente kétszer, tavasszal és ősszel készül megrendezni a Dedikálás Napját, nem kizárólag Budapesten, sőt, már az idén őszi rendezvényt egy vidéki nagyvárosban tervezi.

CSATLAKOZZ!

Iratkozz fel Te is zenei hírlevelünkre, és értesülj róla, hogy mit tehetünk mi EGYÜTT A ZENÉÉRT!

e-mail cím:

[FELIRATKOZOM](#)

MÁR 132 ELŐADÓ

[Niruka Kuberi](#)
[Junkies](#)
[Kaczor Feri](#)
[Kamikaze](#)
[Kefir](#)
[Kistehén](#)
[Tánczenekar](#)
[Kozmix](#)

[TOVÁBB](#)

VIDEÓK

Nox

Unique

Hooligans

[TOVÁBB](#)

D-DAY

Válaszd a zenét! Találkozunk április 9-én újra a Petőfi csarnokban, a nagyszabású CD-vásárral egybekötött Dedikálás napján! Sztárok, beszélgetések, dedikálások, élő produkciók...

[TOVÁBB](#)

Reméljük, kis füzetünk segítségével némi betekintést nyújthattunk a lemezkészítés világába, s sikerült bemutatnunk néhány alkotót, köztük olyanokat is, akiket a közönségnek ritkán van lehetősége megismerni, s akiknek köszönhetően kezetekbe foghatjátok és hallgathatjátok kedvenc albumaitokat.

Persze ennél megszámlálhatatlanul, sokkal-sokkal többen vannak ők; van aki ebben, van aki abban a műfajban alkot, van akit többen, van akit kevesebben ismernek, s mindenkit más-más közönség kedvel. Egy dolog azonban közös mindannyiukban: az alkotás, a művészet az életük, s azért dolgoznak, hogy

Ti egy olyan termékhez juthassatok hozzá, amely sokkal több annak fizikai formájánál: szórakozást, kikapcsolódást ad, a lélek épülését szolgálja, s maradandó értéket hoz létre sokak számára.

Köszönjük, hogy Te is teszel azért, hogy a sok ismert és ismeretlen alkotó tovább dolgozhasson, s azért, hogy ezek az értékek valóban fenn-maradhassanak.

Kiadja ProArt - Szövetség a Szerzői Jogokért

Felelős kiadó A szövetség igazgatója

Terjesztés Fidelio, Média Now

Nyomda Comorn Kft.

Tartalom Jeszenszky Zsolt

Design Kiss Katalin

HU ISSN - 1785-196

Megjelent 50 000 példányban, megtalálható Budapesten és a nagyobb városokban, 700 terjesztési ponton.